

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

De Pr[a]enestinis Episcopis. 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

De Prænestinis Episcopis.

CAPVT VII.

NARRAT Optatus Mileuitanus, Constantino Tertium, & Licinio Tertium Coss. Nonarum Octobrium die Lib. r. feria sexta conuenisse tres Gallos Episcopos, & Italos XVI. ad Urbem Romam in domum Faustæ in Laterano ut dijudicarent causam Cæciliani, quem, aliòsque eius collegas, & ordinatores non confessos, imò absentes, & incognita causa Episcopi fermè LXX. (nam libra testium exigitur in Episcopi condemnatione, seu LXX. vel LXXII. testes l. quotiescūq; C. de suscept. & arcar. l. 19. C. Theodof. quor. appell non recip. Cuiac. c. 9. l. 17. obseruat. iur. Capitular. Caroli M. requiruntur (quot aureos nempe pendet auri libra in Occidente, vnde libræ Iudicium dicitur) Iudiciumque Marcellini Papæ LXXII. comparentibus testibus ab ipsomet Marcellino peractum fuisse legitur. totidem Iudices, vel Episcopi desiderabantur in exauguratione, nam Chronopius ex Antistite fuit damnatus in Iudicio LXX. Episcoporum) temerè damnarant Secundo Tigisitano, qui tunc agebat in Numidia primatum, tenente principatum, quasi traditores, per sententias eorum, quibus præsentibus, & confessis ignouerat in anteriori Concilio; Rogarant quippe Donati asseclæ Constantinum Augustum vt de Gallia Iudices ipsis dari pietas eius præciperet, quia potissimum ab hoc facinore, scilicet à traditione sacrorum librorum in persecutione, cuius facinoris abs ipsis infimulabatur Cæcilianus, siue à schismate, quod Donatus inchoarat, Maiori-

no

lirr. des Grä-
deurs de l'E
glie.

no contra Cæcilianum ordinato, immunis erat Gal-
lia, vnde corruit penitus Reu. P. Morini alio-
quin doctissimi coniectura circa Baptismum Con-
stantini I. *Cumque consedissent anno à Christi Natali
CCCXIII. Miltiades, seu Melchiades Episcopus Vr-
bis Romæ, & Reticus Eduensis, seu Augustodunensis,
& Maternus Agrippinensis, siue Colonienfis, & Mari-
nus Arelatensis Episcopi Gallicani, assederunt & alij
Antistites Florianus à Cesena, Felix à Florentia Thu-
scorum, siue Tuscorum, Secundus à Præneste, Maxi-
mus ab Ostia, Euandrus ab Urbino, &c. absolutum,
& in Episcopatu confirmatum Cæcilianum, Dona-
tum autem damnatum, improbatumque in eo Ro-
mano Concilio constat, quamuis appellarint Do-
natistæ Constantinum, qui ob appellationem indi-
gnatus est, rem tamen omnem permisit Concilio,
quod Arelatæ Præsidentibus Legatis Siluestri Ro-
mani Pontificis anno à Virginis partu CCCXIV.
coactum sententiam Romani Concilij collaudauit,
& in quo non Siculi dumtaxat, & Galli, verum
etiam Itali, Hispani, & Africani aderant Episcopi.
Itaque plenarium illud Concilium iure à Sancto Au-
gustino nuncupatum fuit. Hos autem inter tacitus
haud prætermittam Damasum, seu Damnam, siue
Dafnum Episcopum, & Victorem Exorcistam de
Ciuitate Vasionis, seu Vasionense Prouinciæ Vien-
nensis, à quo seriem antecessorum meorum (Damaso
nimirum) ad me vsque adhuc omnium peripsema
concinnatam proferre in lucem gestiebam. sed com-
modum Reu. P. Columbi Societatis Iesu hanc mihi
palmam præripuit, & eorum Nomenclatorem age-
re non est dedignatus; lubenter igitur illi lampada
tradidi, nam vt acri pollet iudicio, & eloquentia
præstat, Spartam illam haud dubiè ornabit. Caussa-
ti*

Albaspin. in
obseru. ad
optar. Ro-
svveyd c. 4.
de fid. hæret.
se. u.

Sirmond. to.
1. Conc. Gall.

ti autem fuerant Donatistæ se à Romano Præsule sus-
 pecto, neque cum eo Episcoporum numero, quem
 præscriperat Constantinus, reiectos, ut ex epistolis
 Constantini apud Nicephorum etiam Xanthopu-
 lum liquet, è quibus etiam Caluini sacrilegi hære-
 siarchæ, & versatilis Balduini fraus arguitur, qui
 Arelatensem, & Syracusium Episcopos Romano
 prælatos à Constantino ineptissimè contendunt in
 isto iudicio; causa etenim retractata quidem in A-
 relatensi Concilio fuit, sed præsidentibus Legatis
 Pontificis Ecclesiæ Romanæ, *in qua semper Aposto-
 lica Cathedra viguit Principatus*; & tantum assistenti-
 bus Episcopis Arelatense, ac Syracusio ad promul-
 gandam potius, quàm approbandam Romani Pon-
 tificis sententiam; nec enim sententia Romani Pon-
 tificis approbatione illorum egebat, imò Patres
 Concilij Arelatensis per epistolam à Siluestro Papa
 ratum Concilium ipsum Arelatense haberi suppli-
 ces postulant, & id patet ex Epistolis Sancti Augu-
 stini. Post centum dein, & quatuor annos supra
 quinquaginta plus minus, Ianuarius Prænestinus
 Episcopus in Concilio quoque Romano sub Hilario
 Papa sedit, eiusque Decretis subscripsit. Basilisco, &
 Herminerico Coss. VV. CC. siue anno *Θεωρονίας*
 CCCCLXV. seu CCCCLXVI. Anno certè CCCC.
 LXXXVII. Synodo Romanæ sub Felice Papa Ter-
 tio, cum Fl. Boetius Consul esset, interfuit Romu-
 lus Prænestinus Episcopus, qui Synodo insuper Ro-
 manæ sub Symmacho Papa Primo coactæ. Auieno
 Juniore Consule, siue anno Salutis DII. quæ Palma-
 ris dicta fuit, subscripsit, & alteri Synodo Romanæ
 sub eodem Papa collectæ anno subsequenti DIII.
 At anno DLVI. Maurum Episcopum Prænestinum
 fuisse didici è Pelagij Papæ diplomate, quod erudi-

ep. 162. & 166

Codex Rom.
Eccl.

Concil. Bin.

Codex Rom.
Eccl.

T tione

lib. 3. c. 103.

tione illustrissimus omnigena Lucas Holstenius Bibliothecę Vaticanę Custos mihi exhibuit è Collecti-
one Canonum Deusdedit S. R. E. Cardinalis deprom-
tum, en illud.

lib. 2. Regest.
indict. 10. ep.
38.

Pelagius Mauro Episcopo Prænestino. Inter cetera. Didicimus de patrimonio Hildiuade ante quidem de prima, & secunda, & tertia Indictionibus Ampliato quondam Presbytero, & Stephano Diacono vices Pontificis in Vrbe Roma agentibus quod exegisti, fide media persoluisse; de quarta verò Indictione secundum ordinationem filij nostri viri Religiosi Narse S. Palatij (Patrio Anugnostico, vt ex alijs litteris Pelagij constat) filijs nostris Dulcitio, Felici, & Ioanni Presbyteris, quod exactum fuerat, intulisse. Superuenientibus verò nobis, & per Dei gratiam ordinatis intulisti de eadem quarta Indictione, & infra, ideòque supplicante dilectione Tua ex omnibus superscriptis IV. Indictionibus fraternitatem Tuam hac securitate credidimus munendam, vt nulla caritati Tuae imposterum à quolibet calumnia moueatur. Postea comperio apud Sanctum Gregorium Magnum Papam anno DXCIII. Priuilegio, quod ab eo indultum fuit Monasterio Sancti Medardi in Gallia, subscripsisse Sergium Episcopum Ecclesię Prænestinę. carpit quidem Blondellus in suo Pseudo-Isidoro subscriptiones huius priuilegij, sed ineptè, dum Ciuitatis vel similem vocem deesse Prænestinę Ecclesię monet, appingens Prænesten Urbem esse Latij Suburbicariam, Albęque Colonię, Proculum Prænestinę Ecclesię habenas moderatum anno DXCV. docens è Concilij Romani subscriptione, & an iste Proculus Sergio successerit, iudicandum peritis relinquens. Successit enim & subscripsit Proculus Episcopus Ciuitatis Prænestinę Decretis Romanę Synodi, quę à Gregorio Magno

co-

coram Sanctissimo Petri Corpore Romæ habita anno XIII. Imperij Mauritiij Augusti, quem putat à Christo nato DXCVI. Onuphrius Panuinius, at Coriolanus DXCV. die V. Iulij Indictione XIII. quæquæ inserta, & repetita est in Epistolis ipsius Sancti Gregorij, qui de istius Proculi fortassis absentia, seu negligentia, deque Emolitana Ecclesia eius in territorio vendicata conqueritur in epistolis ad Saurinum Subdiaconum Regionarium.

ep. 89. l. 4. &
in ep. calce.

ep. 29. & 30.
lib. 11. Reg.
indict. 6.

*De Sancta Herundine, deque miraculis
in Monasterio Sancti Petri Præneste
patratis.*

CAPVT VIII.

T RIBVS illis Sæculis IV. V. & VI. quàm vberes fructus protulerit Christiana Religio Præneste, vel hinc arguitur, quod in eius territorio fundi, possessionesque variæ à Constantino Augusto, tum à Sixto Tertio Pontifice Maximo, quæ titulo Sancti Siluestri, quæ Basilicæ Liberianæ fuerint adsignatæ, vt superiùs memoravi. Constantinus præterea inter alia obtulit Sancto Fonti in Lateranense Basilica donum Massæ Festi Præpositi Sacri Cubiculi in territorio Prænestino præstantis solidos trecentos anno Christi ortus CCCXXIV. vt ex Anastasio tradit Cardinalis Baronius. Erat & patrimonium S. R. E. vti liquet ex Epistola Pelagij: sed & Christianæ Fidei progressus colligitur, quod Herundo magnis virtutibus pollens suprâ Prænestinos

in Annal. ec.
clef.

T 2 mon-